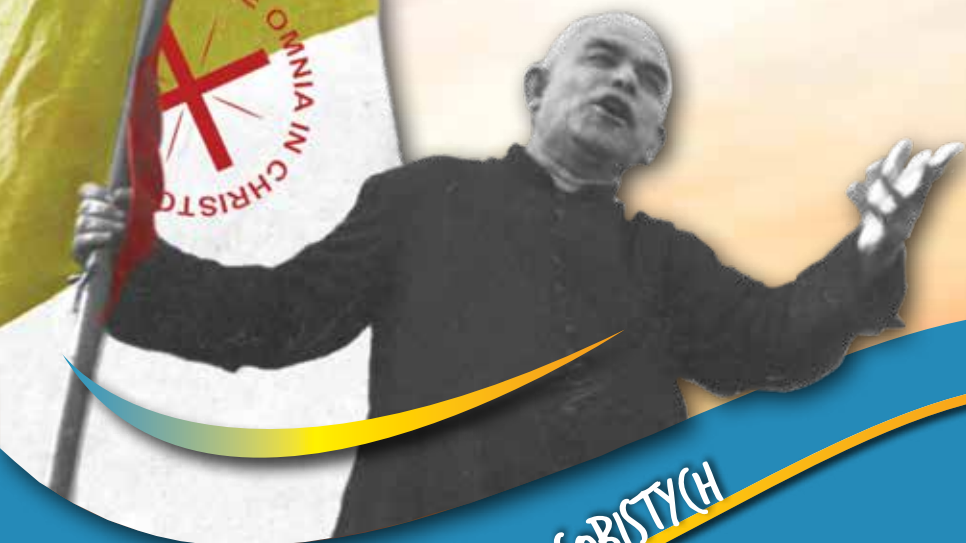

XV KAPITUŁA GENERALNA

*Se stiamo nel fuoco
dei tempi nuovi*

ZESZYT DO OSOBISTYCH

Aby ewangelizować świat
poprzez prorocstwo miłosierdzia,
nowym w stylu, formie i wyzwaniach

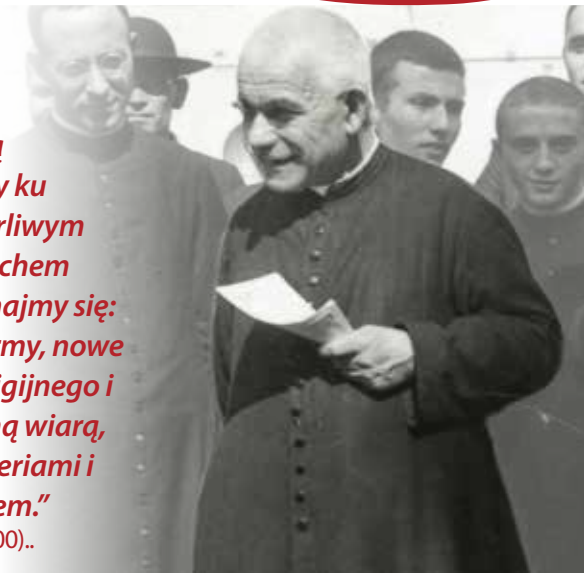

Wszyscy uczestniczą w Kapitulę...

*“Jesteśmy
zatem w jednym z tych
momentów, w których zmiany
nie są już linearne, lecz epokowe.
Stanowią wybory, które szybko zmieniają
sposób życia, odnoszenia się do siebie,
komunikowania się i formułowania myśli,
relacji między pokoleniami ludzkimi oraz
rozumienia i przeżywania wiary i
nauki.”*

(Papa Francesco,
21/12/2019)

*“Czy czasy są
nowe? Ruszajmy ku
ich podbojowi z żarliwym
i intensywnym duchem
apostolstwa. Nie wahajmy się:
rzućmy się w nowe formy, nowe
metody działania religijnego i
społecznego, z mocną wiarą,
ale z nowymi kryteriami i
otwartym duchem.”*

(Scritti, 79,300)..

...Dla dobra Zgromadzenia

„KAPITUŁA OSOBISTA”

1

„Pierwszym miejscem”, w którym odbywa się Kapituła jest serce każdego zakonnika! Poświęćmy pewną znaczącą ilość czasu na refleksję osobistą, do której wykorzystamy Zeszyt do osobistych notatek. Uwzględniając program swojej wspólnoty, jaki czas mam do dyspozycji?

Od _____ do _____ 2021

KAPITUŁA WE WSPÓLNOTACH

2

Każda wspólnota przeprowadzi refleksję nad tematem Kapituły, zaczynając od materiału, który każdy zakonnik zapisał w Zeszycie do osobistych notatek. Data przeprowadzenia Kapituły w mojej Wspólnocie to:

Data: _____ 2021

KAPITUŁA PROWINCJALNA

3

Każda Prowincja zbierze materiał wypracowany przez wspólnoty, dokona jego oceny i opracuje w sposób autorytatywny wkład Prowincji na Kapitułę Generalną. Moja Prowincja odbędzie swą kapitułę w dniach:

Data: _____ 2021

KAPITUŁA GENERALNA

4

Kapituła Generalna ma zadania i metodologię określone już w Konstytucjach i Normach i szczegółowo opisane w Regulaminie. Kapituła Generalna odbędzie się w dniach:

Od 31 maja do 18 czerwca 2022 r

„Rzućmy się w płomień nowych, nadchodzących czasów”

*Aby ewangelizować świat
poprzez prorocstwo miłosierdzia,
nowym w stylu, formie i wyzwaniach*

Zbliża się 15 Kapituła Generalna i jak to ma miejsce co sześć lat, nadszedł czas szczególnego zaangażowania się poprzez modlitwę i refleksję, aby Zgromadzenie mogło rozeznaczyć, to czego Opatrzność Boża chce od nas w tym momencie historycznym. Przygotowania, które rozpoczęliśmy 31 maja wraz z aktem oficjalnego zwołania Kapituły, jest drogą synodalną we wszystkich swych aspektach, tak aby Kapituła była dla naszej Rodziny Zakonnej, jak o tym mówią Konstytucje, „*podstawowym znakiem jedności Zgromadzenia w jego różnorodności*” i „*doniosłym wydarzeniem w jego życiu wspólnotowym*” (por. Konst. art. 138).

Chcę ci tutaj zaprezentować Zeszyt do osobistych notatek. Jest to przydatne narzędzie ułatwiające refleksję i zapisanie myśli, które można następnie wykorzystać do rozeznawania w czasie odbywania Kapituły Wspólnotowej.

Mówiąc o Kapitułach Generalnych, nasze Konstytucje zachęcają nas do dokonania rewizji przebytej drogi w tym czasie oraz do planowania i do podjęcia jej na nowo na następne sześć lat. XV Kapituła Generalna ma nam pomóc otworzyć horyzonty oczekiwań, wyznaczyć wzniosłe cele, co nie oznacza że będą one niemożliwe albo nieosiągalne; cele, które niezależnie od napotykanego ryzyka, pomogą nam w budowaniu świata według serca Boga. Czasami można odnieść wrażenie, że strach przed stawieniem czoła rzeczom nowym, blokuje Zgromadzenie, ogranicza naszą kreatywność i w ten sposób pomniejsza siłę dziedzictwa pozostawionego nam przez Ks. Orione. Jesteśmy powołani do czegoś „więcej”, aby więcej kochać, aby więcej służyć; nie być „więcej” upartym, lecz przynosić owoc wielkodusznego zaangażowania miłości w poszukiwaniu woli Bożej. „*Starajmy się wszyscy jedynie więcej kochać, kochać coraz bardziej Naszego Pana i jednoczyć się coraz bardziej w praktykowaniu miłości i w kochaniu naszego drogiego Zgromadzenia*” (Scritti, 4,187).

Ks. Orione był kapłanem, który umiał z jasnością umysłu i wielkim zaufaniem do Boga rozszerzyć realne możliwości wychodzenia dalej, wierząc w marzenie o Instaurare omnia in Christo (Odnowieniu wszystkiego w Chrystusie). My nosimy tę skromną śmiałość w swoim DNA i nie możemy jej utracić, jak nam o tym przypomina papież Franciszek: „Zachęcam wszystkich, by byli odważni i kreatywni w tym zadaniu przemyślenia celów, stylu i metod ewangelizacyjnych swojej wspólnoty.” (EG 33).

Osobisty wkład w drogę Zgromadzenia

Kapituła Generalna, którą będziemy celebrować w czerwcu 2022 r. w Montebello, jest uprzywilejowanym momentem tej refleksji, ale to dopiero ostatni moment procesu weryfikacji/planowania. Prawdziwa kapituła zaczyna się już dzisiaj, a miejscem, w którym się to dzieje, jest twoje serce.

To tutaj toczy się gra o przyszłość Zgromadzenia i ważne jest, aby włączyli się w nią wszyscy jego członkowie, bez względu na swój wiek, rolę, pochodzenie.

Myślę, że się nie pomylę mówiąc, że naszym głównym celem przy podejmowaniu decyzji, aby zostać członkiem tego Zgromadzenia, było pragnienie aby stać się świętym, tzn. poznać i służyć coraz bardziej Bogu. Poznaliśmy Księdza Orione i jego Dzieło, i zrozumieliśmy że tutaj znajdziemy doskonały styl i duchowość do zrealizowania naszego celu.

Zatem zapraszam cię do osobistego wysiłku, który przyniesie owoce przy podejmowaniu decyzji pozwalających ci na przeżycie tego momentu z radością i odpowiedzialnością, poprzez modlitwę, czas lektury, refleksję, itp.

Pomyśl, że twój wkład jest wyjątkowy i że jest cenny. Niezależnie od opinii innych, warto go zapisać, a także zaproponować.

Kapituła Generalna będzie owocna, jeśli zostanie dobrze przeprowa-

dzony proces przygotowań na wszystkich jej poziomach, zwłaszcza na poziomie osobistym i wspólnotowym.

Jak pracować nad tak ważnym zadaniem?

Rada Generalna wybrała tematykę drogą Księdzu Orione jako pewny szlak do zrealizowania tej drogi: „Rzućmy się w płomień nowych, nadchodzących czasów”.

Dlaczego ten temat?

▪ **Bo to jest temat orioński.** Nie tylko przez fakt, że są to słowa samego Ks. Orione, ale również i przez to, że są one jasnym przypomnieniem jego paradygmatycznej postawy, zmierzającej zawsze do zaangażowania się na rzecz Kościoła i ubogich, niezależnie od złożoności czasów i sytuacji, z jakimi musiał się mierzyć. Mówił: „*Uczyńmy znak krzyża i rzućmy się ufnie w płomień nadchodzących nowych czasów dla dobra ludu: sprawa ludu jest sprawą Kościoła i samego Chrystusa... nie czekajmy na czasy powojenne: Caritas Christi urget nos [Miłość Chrystusa przynagla nas].*” (Pisma 75,242).

▪ **Dlaczego jest to pilne:** Słowo, które jest chyba najbardziej uderzające w tym tytule, to „nowy”. Nowość może stymulować, ale może też wywoływać lęk. Papież Franciszek mówi: „*Jeśli pozwolimy wątpliwościom i lękom przytłumić jakąkolwiek śmiałość, może się zdarzyć, że zamiast być kreatywnymi, po prostu pozostaniemy wygodni, nie przyczyniając się do żadnego rozwoju, i w tym przypadku nie będziemy uczestnikami historycznych procesów dzięki naszej współpracy, ale po prostu obserwatorami jałowej stagnacji [Zgromadzenia]*” (por. EG 129).

▪ **Ponieważ jest on papieski:** Sam Papież powiedział nam: „Również i ja zachęcam was razem z Ks. Orione, abyście nie zamykali się w swoim otoczeniu, ale wychodzili na zewnątrz”. (27/05/2016 r.).

▪ **Ponieważ jest synodalny:** Jest to zaproszenie, a nie nakaz! Jest to apel, czekający na przyjęcie z całą wolnością. To nie jest wojskowy rozkaz! To zachęta, prawie jak modlitwa! Do wysłuchania w liczbie mnogiej, nie w liczbie pojedynczej; w rzeczywistości Ksiądz Orione nie zaprasza tak po prostu, aby ktoś się „rzucił”, ale zaprasza abyśmy to my się „rzucili”, organizując nasze działania tak, by uwzględniały one naturę działania naszych wspólnot i Zgromadzenia.

▪ **Ponieważ jest praktyczny:** Jest on wyrażony w prostym zdaniu, angażującym, intuicyjnym i bardzo mocnym, które komunikuje natychmiast moc słowa („czasownika”), moc działania, wprowadzając nas w perspektywę ruchu. Wprowadza nas w harmonię nie tylko z myślą Założyciela, wyrażoną w zawołaniu „Wychodzić z zakrystii” i w drugim „Należy pilnie wyruszyć!”, ale także z uporczywie powtarzaną myślą Papieża Franciszka, który ponagla nas do „wychodzenia”, aby być „Zgromadzeniem które wychodzi”

▪ **Ponieważ jest w ciągłości z poprzednimi Kapitułami:** XIII KG przyjęła hasło „Tylko miłość zbawi świat”, jako „metodę nawracania się i odnowy duchowej, wspólnotowej i apostołskiej”. XIV KG skupiła się na osobie zakonnika „Sługi Chrystusa i ubogich”. Nam wydało się koniecznym zaproponowanie drogi refleksji i pogłębienia, których centrum dynamiki rozwoju mogłoby wprowadzić Zgromadzenie w apostołską postawę „wychodzenia”. Istnieje również ciągłość z poprzednimi Kapitułami: chcemy „Być księdzem Orione dzisiaj” (10 KG), „Zakonnicy i świeccy w misji” (11 KG), „Kreatywna wierność” (12 KG). To nie tylko w celu przybliżenia tematyki, ale przede wszystkim, aby ukazać te treści w różnych aspektach refleksji nad naszą tożsamością i nowymi czasami, w których żyjemy, z decyzją wyboru odważnego apostołatu.

▪ **Ponieważ daje nam możliwość czynienia wszystkiego nowym,** z nowością Ducha, a zatem jest praktyczną realizacją oriońskiego pragnienia „Instaurare Omnia in Christo – Odnowienia wszystkiego w Chrystusie”.

W dialogu z Duchem Świętym

Papież Franciszek na różne sposoby zwraca się do Kościoła, swoimi słowami i postawami, aby podążał drogą synodalną. Naszym „Synodem” jest Kapituła i może być zdefiniowana w następujący sposób: „Kroczyć razem pod natchnieniem i przewodnictwem Ducha Świętego”. Głównym protagonistą Kapituły jest Duch Święty

Dlatego ważne jest, aby twoja refleksja dokonała się w atmosferze

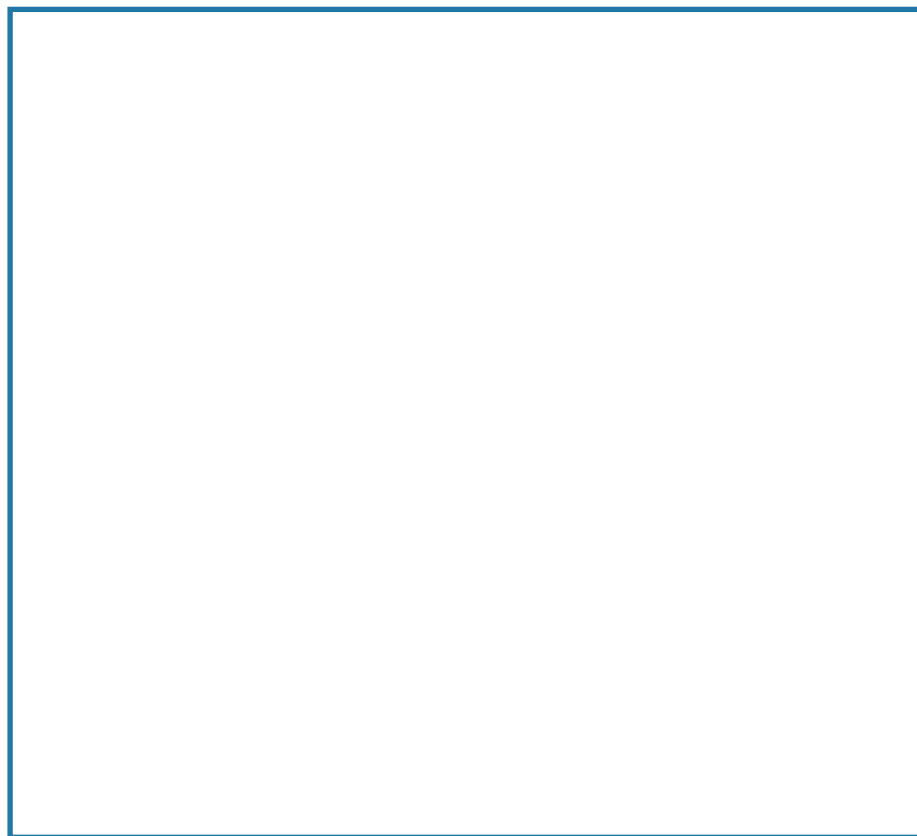

modlitwy i adoracji, przywołując obecności Ducha Świętego. Zapraszam cię już teraz, abyś oprócz rozpoczęcia każdego momentu refleksji osobistej i wspólnotowej czasem modlitwy, a może nawet adoracji, znalazł czas na dialog z Duchem Świętym. W ciszy swego serca wezwij Jego obecności i zastanów się:

- ***Kontemplując otaczającą cię rzeczywistość, jak myślisz, o co Duch Święty prosi Zgromadzenie?***

- ***Do jakich proroczych celów powinna nas poprowadzić najbliższa Kapituła Generalna?***

W pozostawionym poniżej miejscu masz możliwość zanotować pewne spostrzeżenia, przemyślenia, kluczowe idee, do których sprowokowały cię pytania. Mogą ci się one przydać do analizy zaproponowanych poniżej tematów, ale także do zainspirowania innych, które będziesz mógł zasugerować na końcu.

W drodze

Twoja refleksja trwa. Uważam, że jest to najważniejszy moment naszej drogi, ponieważ pozostawia on miejsce Duchowi Świętemu, aby cię oświecił co do twojej pozycji wobec świata, w którym powołał cię do życia i działania.

Z pewnością da Ci On wiele natchnień, które mają swą wartość w różnych aspektach. Niektóre będą bardziej osobiste i przydadzą ci się w pracy nad sobą. Inne z kolei będą dotyczyły rzeczywistości, w której działa Twoja wspólnota i dlatego będą tematem, którym możesz się podzielić w momencie przeżywania Kapituły we wspólnocie. Jeszcze inne, bardziej ogólne, będą musiały zostać omówione na poziomie Kapituły Prowincjalnej i być może Kapituły Generalnej. Ważne jest, aby zostały one również sformułowane we właściwy sposób, aby stały się materiałem do refleksji na następnym poziomie analiz: ty proponujesz wspólnocie; wspólnota przygotowuje materiał do wysłania na Kapitułę Prowincjalną; Kapituła Prowincjalna przygotowuje materiał do wysłania na Kapitułę Generalną.

Metodologia refleksji

Nieco później zostaną ci przedstawione trzy grupy tematyczne, do których będziesz mógł dołączyć swoje refleksje, wpisując je do pustych pól, umieszczonych pod każdym z tematów. Na każdą grupę tematyczną i tematy które dodasz, odpowiedz w trzech wymiarach, scharakteryzowanych trzema czasownikami: **Odkrywać**, **Marzyć**, **Proponować**.

Tak przygotowany powinieneś przyjść na spotkanie wspólnotowe (będące kolejnym etapem); wtedy unikniemy ryzyka zredukowania go do spotkania formalnego, na którym akcentuje się rzeczy oczywiste, a te bardziej istotne dla naszych rozważań, będąc bardziej ukryte, przechodzą niezauważone.

Na etapie wspólnotowym Kapituły, wszyscy jesteście wezwani do podzielenia się swoimi refleksjami, do wspólnego rozeznawania, które z nich są przydatne tylko dla was, a które natomiast należy opracować

w sposób bardziej organiczny, aby wysłać je na Kapitułę Prowincjalną.

Przedstawiamy poniżej lepsze wyjaśnienie, jak postępować w trzech wymiarach pracy nad każdym tematem. Jest to przydatne zarówno do pracy osobistej, jak i wspólnotowej.

Pierwszy etap: **Odkrywać**

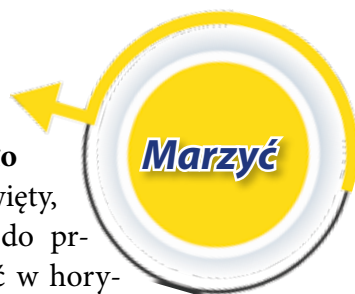
È Jest to moment „Opisowy», który **jakkolwiek nie jest spojrzeniem czysto socjologicznym bądź ludzkim, ale dokonuje się oczami Opatrzności Bożej.** Zatem analiza, której dokonasz, nie ma na celu przeprowadzenia spisu rzeczy, lecz otwarcie swojego umysłu i serca na to, czego jeszcze nam brakuje, aby Bóg panował w naszych rzeczywistościach i pokazał ci, jak ty możesz się przyczynić do urzeczywistnienia Jego Królestwa. Należy dostrzec w tej rzeczywistości zarówno mocne strony i zasoby, jak i słabości z trudnościami (światła i cienie).

Aby ułatwić refleksję i dialog, mogą ci pomóc podane pytania, które choć nie są jedynymi, służą jako zachęta by od nich zacząć:

- W czym rozpoznajemy te „nowe czasy”, z którymi mamy do czynienia?
- Jakie są te nowości, które każdy z nas lub twoja wspólnota/prowincja uważa za przeszkody w urzeczywistnianiu dzisiaj charyzmatu Ks. Orione?
- Które z rzeczy pięknych już posiadamy, które mógłbyś wykorzystać jako podstawa do „skoku” w „nowe czasy”?
- Patrząc szczególnie na ostatnią Kapitułę Generalną i przedstawione przez nią propozycje, jakie kroki zostały już poczynione, których kierunek powinniśmy kontynuować?

Drugi etap: **Marzyć**

Wcześniejsze rozeznanie zainspirowało cię do tęsknoty za nowymi celami. Duch Święty, który działa w nas, prowadzi cię wzwyż, do przewyżnienia ludzkich ograniczeń, by wejść w hory-

zont Boży. Teraz musisz zidentyfikować punkty odniesienia, aby kontynuować swą drogę. Mamy Słowo Boże, przykład i słowa Założyciela, i wielu bohaterskich współbraci, nauczanie Kościoła i Magisterium Papieża Franciszka. Dzięki nim zaczynasz marzyć.

Istnieje jednak niebezpieczeństwo, że marzenie pozostanie czymś abstrakcyjnym i teoretycznym. Musisz zatem je przekształcić w konkretne opowiadanie, a żeby to zrobić, możesz użyć niektórych opowiadań z Biblii i z życia Ks. Orione. **To moment „Narracji”.**

W kilku słowach:

- Do jakich marzeń wzywa cię Bóg, abyś się w nie włączył?
- O czym by marzył Ks. Orione?
- Jakie marzenie chcesz zrealizować, aby przyjąć nowe style, formy i wyzwania proroctwa miłosierdzia?

Trzeci etap: *Proponować*

Po tym, jak analiza rzeczywistości (Odkrywanie) zainspirowała nas do Marzenia, nadchodzi czas, aby zaproponować konkretne kierunki działania w naszej misji miłosierdzia. To moment dawania „Propozycji”.

Jednym z celów Kapituły jest zaplanowanie naszego życia i naszego apostołatu na kolejne sześćdziesiąt lat. Aby nasze wnioski miały przyszłość, nie wystarczy „robić lepiej”, ale konieczne jest „uczynić nowym” to, co tradycja Życia Konsekwentnego i Charyzmatu przekazały nam jako dar i odnawialną energię. To znaczy, że należy nakreślić „nowy” model życia i apostołatu, które będą wyrażać zakonniczy uczniowie/świadkowie, pragnący ucieleśniać nową formę braterstwa, wśród nowych wyzwań proroctwa miłosierdzia.

W tym aspekcie jesteśmy wezwani do sformułowania propozycji, które mają być przedstawione wyższej instancji (zakonnik Wspólności; Wspólnota Kapituły Prowincjalnej, a Kapituła Prowincjalna Kapituły Generalnej) oraz sformułowania konkretnych decyzji, które są już realizowane w naszej wspólności/prowincji. Jeśli chodzi o propozycje,

to będą to decyzje lub kierunki działania, konkretne, możliwe do zrealizowania i weryfikowalne.

Podsumowując: dla każdej z grup tematycznych, a następnie także dla pozostałych tematów będzie stosowana następująca metoda.

Bardzo ważne: w odniesieniu do metodologii pracy, zarówno w pracy osobistej, jak i wspólnotowej, aby opracować materiał, który ma być przesłany na Kapitułę Prowincjalną, upewnij się, że:

a) Treść poszczególnych trzech etapów jest **ponumerowana, wyraża istotę, jest kompletna, zawiera nie więcej niż trzy punkty, wyliczone według ważności;**

b) wyrażają ciągłość, to znaczy, że każdemu punktowi odkrywania odpowiada jedno marzenie i prowadzi do jednej propozycji.

GRUPY TEMATYCZNE

XV KAPITUŁY GENERALNEJ

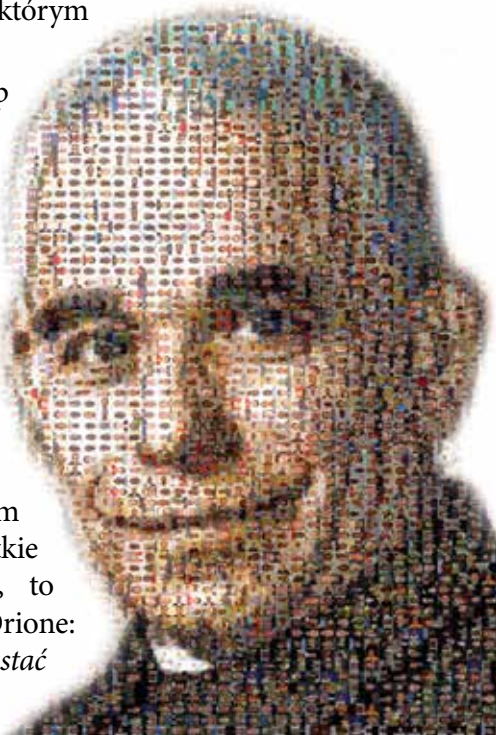
Temat Kapituły „Rzućmy się w płomień nowych, nadchodzących czasów” znajduje swe zastosowanie praktyczne w trzech istotnych obszarach życia, które odpowiadają następującym pytaniom:

- *Kto?* – Tożsamość; Stawanie się uczniami.
- *W jaki sposób?* – Komunia; Stawanie się świadkami.
- *Dla kogo?* – Misja; Stawanie się prorokami.

W ramach tych grup tematycznych będziesz mógł prowadzić swe refleksje i organizować materiał do przemyśleń. Oczywiście te trzy grupy nie są jedynymi tematami. Niewątpliwie będą ważne tematy do przedyskutowania, które nie mieszczą się w żadnej z tych trzech grup, zarówno ze względu na ich wagę jak i znaczenie, jakie mają twoim zdaniem, i zasługują na osobne potraktowanie. Dlatego pozostawiliśmy jeden obszar bardziej otwarty o nazwie „**Inne szczególne tematy**”, w którym będziesz mógł umieścić swoje treści.

W prezentacji poniższych grup tematycznych zdecydowaliśmy, aby nie proponować kwestionariusza z pytaniami zamkniętymi, na które należy odpowiedzieć. Seria pytań ułatwiłaby pracę, ale byłaby mniej angażująca i być może mniej owocna. Woleliśmy zaproponować pytania prowokujące, aby współbracia mieli więcej swobody w refleksji i dawanych odpowiedziach.

Perspektywa, która będzie nam towarzyszyć i która połączy wszystkie tematy rozważane na Kapitule, to ta, którą wskazał nam sam Ks. Orione: poszukiwanie świętości („*Mamy zostać świętymi*”, „*mamy stać się świętymi*”).

**„Rzućmy się w płomień nowych,
nadchodzących czasów”**

Aby ewangelizować świat poprzez proroctwo miłosierdzia, nowym w stylu, formie i wyzwaniach

1°

Tożsamość

*Potrzebuję synów
świętych!*

Aby stać się uczniami

2°

Komunia

Świętość w braterskiej i słodkiej miłości!

Aby stać się świadkami

3°

Misja

*Święci ludu i zdrowia
społecznego!*

Aby stać się prorokami

1° grupa tematyczna: Tożsamość

Potrzebuję synów świętych! (1914)

Aby stać się uczniami

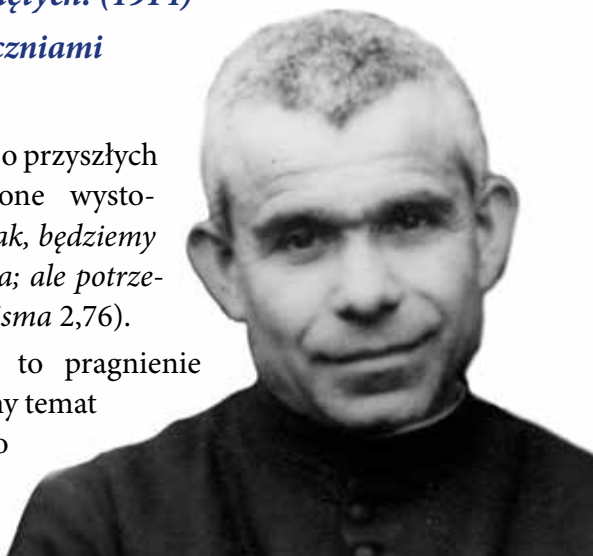
3 marca 1914 r., myśląc o przyszłych misjonarzach, Ks. Orione wystosował serdeczny apel: „*Tak, będziemy mogli uczynić wiele dobra; ale potrzebuję synów świętych!*” (Pisma 2,76).

Chcąc urzeczywistnić to pragnienie Założyciela, podejmujemy temat naszej tożsamości, jako zakonnicy wezwani, by „rzucić się w płomień nowych, nadchodzących czasów”. Ta refleksja pozwoli nam jeszcze bardziej pogłębić to, co zostało powiedziane na poprzedniej Kapitule na temat tożsamości zakonnika i jego człowieczeństwa.

To prawda, że Bóg działa również w naszej słabości i wykorzystuje naszą słabość, aby pokazać światu siłę swojej miłości. Prawdą jest jednak również to, że wzywa nas do ciągłego wysiłku w upodabnianiu się do osoby Chrystusa i do przyjęcia Jego nauczania, na wzór Ks. Orione oraz idąc za zachętą świętych i Papieża.

W tej pierwszej grupie tematycznej jesteśmy zaproszeni do spojrzenia na zaproponowany nam wzniosły ideał świętości, który powinien przenikać wszystkie momenty naszego życia. Ks. Orione pokazał nam wielką duchowość, nieustanne poszukiwanie woli Bożej, niezachwianą ufność w Opatrzność Bożą. To stawia przed nami pytanie o relację między naszym byciem mężami Bożymi i byciem administratorami naszych dzieł.

Papież Franciszek pokazał nam inny sposób wychodzenia do ludzi, z

zapałem misyjnym, który chce dotrzeć do wszystkich. On nam zalecił, jako styl apostołatu, miłosierdzie i serdeczność. To stawia przed nami pytanie o nasz sposób stawania wobec ludzi.

Jesteśmy związani z miejscami pracy i często działamy z zaangażowaniem i zaradnością, ale czasami jesteśmy zmęczeni, zniechęceni lub bez motywacji. Być może niektórzy z nas boją się włączać w dzieła, albo nie czują już że są one „nasze”. To stawia nas wobec pytania o korzenie naszego bycia i działania, o naszą świadomość bycia „Orionistami” i o to, co to konkretnie oznacza w codziennym życiu.

Być może wkracza do naszego życia zmęczenie codziennością, rutyną. To stawia przed nami pytanie, o to jaki może być nowy sposób bycia Orionistami, oddanymi całym sercem misji Boga i Kościoła.

Zatem, jaki styl powinniśmy przyjąć, jako Orionieści, zainspirowani Księdzem Orione i Papieżem Franciszkiem, aby „rzucić się w płomień nadchodzących nowych czasów” i stać się uczniami?

Odkrywać

Marzyć

Proponować

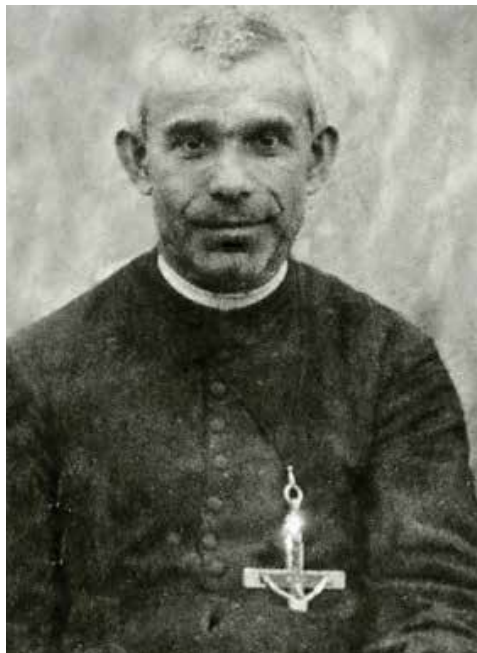
2° grupa tematyczna: Komunia

Świętość w braterskiej i słodkiej miłości! (1922)

Aby stać się świadkami

Ks. Orione, mówiąc 24 czerwca 1922 r. o św. Pachomiuszu i opacie św. Antonim, powiedział, że mieli wiele zajęć, ale troszczyli się „przede wszystkim o świętość w braterskiej i słodkiej miłości” (Pisma 82,114).

Również i my jesteśmy wezwani do przeżywania „świętości wspólnotowo”. Dobrze wiemy, że życie we wspólnocie jest istotną cechą życia zakonnego i naszego bycia Orionistami. Wiemy o tym, wierzymy w to i tego pragniemy, ale nie da się ukryć, że jest to trudne do praktykowania w życiu codziennym.

Ewangelia i Magisterium przypominają nam, że świadectwo życia braterskiego i wzajemnej miłości jest najpotężniejszym środkiem naszego apostołatu. To nasuwa nam pytanie o to, jakie świadectwo dają nasze wspólnoty wobec ludzi, którzy się z nami spotykają.

Być może jesteśmy przywiązani do starych schematów, tradycyjnych stylów, które z jednej strony gwarantują wierność „praktykom wspólnotowym”, ale nie zachęcają do kreatywności, wyrażania na zewnątrz naszego bycia „braćmi”. Kochamy się, ale czasami wstydzimy się o tym powiedzieć lub to pokazać. Świadczyć, znaczy „pokazać”, i to stawia nas wobec pytania o to, jakie nowości moglibyśmy wprowadzić do naszych domów, aby stawał się bardziej widoczny styl rodzinny, szacunek i wzajemna pomoc.

Nowe technologie pozwalają nam kontaktować się z ludźmi rozsianymi na 5 kontynentach i to jest wspaniała rzecz. Ale często jesteśmy tak pochłonięci nimi, że zapominamy o dostrzeganiu tych, którzy przebywają obok nas fizycznie. Kontaktujemy się ze światem, ale nie potrafimy komunikować się z swoimi domownikami. To stawia przed nami pytanie o jakość naszych relacji, o to, ile czasu poświęcamy na słuchanie i rozmowy z swoimi braćmi, o relacje braterskie.

Z biegiem lat wzrosła świadomość przynależności nie tylko do Zgromadzenia, ale również do „Rodziny Charyzmatycznej”, w której duch Ks. Orione wyraża się w większej różnorodności form. To stawia przed nami pytanie o to, jak przeżywamy tę rodzinność z innymi członkami (SMMM, OIS, IMN, ORS).

Zatem, jakiego stylu braterstwa potrzebujemy, aby „rzucić się w płomień nadchodzących nowych czasów” i być świadkami?

Odkrywać

Marzyć

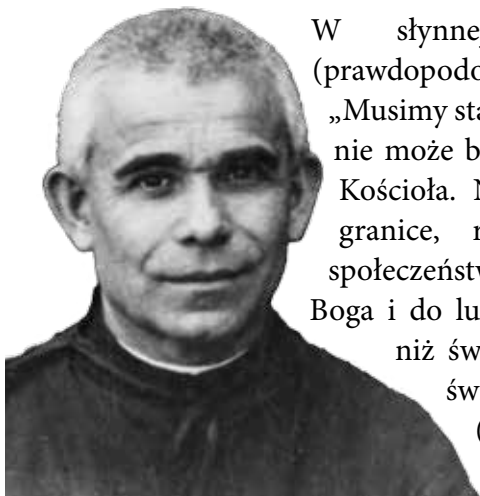
Proponować

3° grupa tematyczna: Misja

Święci ludu i zdrowia społecznego! (1939)

Aby stać się prorokami

W słynnej notatce „Dusz! Dusz!” (prawdopodobnie z 1939 r.) ks. Orione napisał: „Musimy stać się świętymi, lecz nasza świętość nie może być jedynie kultem wierzących czy Kościoła. Nasza świętość musi przekraczać granice, rozbłysnąć światłem w całym społeczeństwie. Nieść życie w miłości do Boga i do ludzi, musimy stać się kimś więcej niż świętymi Kościoła, musimy stać się świętymi ludu i zdrowia społecznego.” (Pisma 57,104c).

„Święci ludu i zdrowia społecznego”: takimi chce nas Ks. Orione. On kazał nam wychodzić z zakrystii, a papież Franciszek przypomniał, że znano nas jako „księży będących ciągle w ruchu”. Dziś możemy zrobić więcej. Ojciec Święty proponuje nam potrójne nawrócenie: duszpasterskie i misyjne (Ewangelii gaudium); dla integralnej ekologii (Laudato Si’); ku braterstwu bez granic (Wszyscy braćmi).

Pole apostołatu jest coraz bardziej rozległe i każdego dnia pojawiają się „nowe formy ubóstwa”: ludzie dotknięci kryzysem wywołanym pandemią, uchodźcy, młodzież coraz to bardziej zdezorientowana i wielu innych, których spotykamy w naszej rzeczywistości, a wobec których nie potrafimy zająć właściwego stanowiska. Nasz Założyciel mówił: „Musimy również unowocześnić sposób, w jaki pracujemy dla dusz: jeśli naprawdę chcemy iść do ludzi i być skutecznymi, musimy się unowocześnić w wielu rzeczach i potrzebujemy wykąpania się w dobrze rozumianej nowoczesności” (Pisma 52,221). To stawia przed nami pytanie: czy odczuwamy w sobie nadal niepokój Księdza Orione, aby

spieszyć się pomagać ubogim, tym ostatnim? Czy potrafimy dostrzegać w każdym człowieku oblicze Chrystusa? Czy mamy w sobie troskę, by szukać tych, którzy są oddaleni, czy też zadowolamy się tymi, którzy do nas przychodzą? Jeśli nasze dzieła i parafie będą prześląknięte tym apostołskim niepokojem, dadzą mocne świadectwo charyzmatu, a ci, którzy się z nim spotkają, doświadczą słodyczy bycia w rodzinie.

Ostatnia Kapituła zachęciła nas do inicjowania działań o prostej i lekkiej strukturze, odpowiadających na nowe wyzwania. Należy kontynuować ten paradygmat apostołski i go wzmacniać. Z drugiej strony niektórzy pytają: Jak kierować wielkimi dziełami, które często spędzają nam sen z powiek, napawają niepokojem, z powodu troski o ciągłe dostosowywanie ich do wymogów prawnych, a czasami z powodu powstającego zadłużenia? Dziś, do zarządzania naszymi dziełami, zwłaszcza tymi dużymi i złożonymi, nie wystarcza już tylko sama „dobra wola”. Potrzeba przede wszystkim kompetencji, profesjonalizmu i autorytetu.

„Nowe czasy” domagają się od nas zarządzania naszymi dziełami w inny sposób niż w przeszłości, w pewnym sensie nowy i dotychczas jeszcze nieznany. Musimy zadać sobie pytanie, czy i w jaki sposób zakonnicy mogą jeszcze zarządzać dziełami, czy też po prostu trzeba je oddać w ręce wykwalifikowanych profesjonalistów. Jakimi motywacjami będą podyktowane podejmowane przez nas decyzje? Czy będą one tylko wynikiem rezygnacji, będącej próbą „kamuflowania” naszego nieprzygotowania?

Zatem, jakiego stylu apostołatu potrzebujemy, aby „rzucić się w płomień nadchodzących nowych czasów” i stać się prorokami?

Odkrywać

Marzyć

Inne szczególne tematy

Zapisz tutaj wszystkie tematy, które nie mieszczą się w żadnej z trzech głównych grup tematycznych, a które uważasz za ważne i które wymagają przedyskutowania na Kapitule Generalnej. Wypada, aby te tematy pojawiły się na wszystkich poziomach przeprowadzanej Kapituły, zarówno na etapie refleksji osobistej, wspólnotowej, jak i prowincjalnej.

Prowincje zaangażują się w zachęcanie wspólnot, by sugerowały to, co jest dla nich ważne, a następnie, podczas Kapituły Prowincjalnej ocenią, co należy rozwiązać na poziomie lokalnym, a co natomiast domaga się przedstawienia na Kapitule Generalnej. Oczywiście, każdy zakonnik ma zawsze możliwość zwrócenia się we właściwym czasie bezpośrednio do Kapituły Generalnej.

1. Szczególny temat: _____

A large empty rectangular box with a blue border, intended for writing the specific topic.

A large empty rectangular box with a yellow border, intended for writing the dream.

2. Szczególny temat: _____

A large empty rectangular box with a blue border, intended for writing the specific topic.

A large empty rectangular box with a yellow border, intended for writing a dream or aspiration.

Jeśli masz inne motywy do zaproponowania, możesz to zrobić według tej samej metodologii: Odkrywać, Marzyć, Proponować.

Modlitwa w intencji Kapituły Generalnej

*Panie Jezu,
Ty, który wezwales nas, abyśmy poszli za Tobą,
jako zakonnicy Synowie Bożej Opatrzności,
poślij swego Ducha, by oświecił nasze umysły
i rozpalil nasze serca
w tym czasie przygotowań
do XV Kapituły Generalnej.*

*Odnów nas przez radość życia Twoją Ewangelią
i ożyw w nas charyzmat, który nam dałeś
za pośrednictwem naszego Założyciela, św. Alojzego Orione.*

*Spraw, niech ten czas łaski
będzie dla wszystkich okazją do duchowej odnowy
i umocni w nas więź miłości,
która pozwala nam kosztować piękna miłości braterskiej.*

*Naucz nas otwierać ramiona dla tych wszystkich,
wśród których Zgromadzenie realizuje swoją misję miłosierdzia
i odważnie rzucić się w płomień nadchodzących nowych czasów.
Daj nam siłę, abyśmy byli w świecie,
prorokami komunii i sługami ubogich,
których twoja dobroć powierza naszej trosce.*

*Prosimy Cię o to za wstawiennictwem
Maryi Matki Bożej Opatrzności
i naszego świętego Założyciela.*

Amen.

**PICCOLA OPERA DELLA DIVINA PROVVIDENZA
(OPERA DON ORIONE)**

VIA ETRURIA 6 - 00183 ROMA